

Profeten:

Mordet på djuren är människans död

*Det är så som det är.
Det ändrar inget på saken,
om man tror på det eller inte.*

Nu är det så som det är; människan har strandat på grund av sitt eget förhållningssätt mot livets lag. I årtusende var resultatet av mänsklig ondska himmelskriande. Nu kommer verkningarna. Skörden visar tydligt såddens kännetecken.

Somliga menar: "Det finns ingen Gud. Om det fanns en allsmäktig och vis himmelsk Fader så skulle Han inte tillåta allt det negativa, som händer idag i världen." Den kyrkliga överheten har kanske i hemlighet samma åsikt. Kyrkan matar envist alla sanningssökare med samma beprövade svepskäl: "Gud tillåter inte att man upptäcker Hans hemligheter."

Men det som händer med djuren och naturen är inte längre några hemligheter. Det är uppenbart att människan är upphovet till dessa grymheter. Och människan säger: "Varför ingriper inte Gud? Varför hjälper Han inte?"

Vem skall Gud hjälpa? Skall Han ge djuren och naturen mer livskraft så att de bättre kan uthärda sina plågor och utnyttjas ännu radikalare för att i vinstsyfte bli slaktade och mördade? Därmed skulle Han hjälpa "grymhetens furste", som gjorde jorden till en jämmerdal. - Eller skall Han döda människosläktet så som människorna gör med djuren? I varje fall hade djuren då fått lugn och ro för människorna! - Eller skall Gud stärka den mänskliga organismen så att den kan klara av ännu mer olaglig närings- och njutningsmedel, sjukdomsalstrare, gifter, genmanipulerade substanser och stålningen av mänsklig ondska utan att ta skada? Skall Han alltså understödja anhängarna till underjordens furste i deras gudavvända och gudlösa leverne? - Här ställs frågan: Vem är inte hans anhängare?

Den som tror på kyrkan och dess predikan om Guds hemligheter har gjort sitt val. Hon har dock inte valt Gud, för Gud talar till människorna, allt sedan människans tillkomst.

Gud, oändlighetens Ande, talade om och om igen genom språkrör till människorna. Han talar och talade till varje generation. Han uppenbarade sig genom upplysta män och kvinnor och genom profeter. Genom Moses gav Gud, den Evige, de tio budorden till människorna. För tvåtusen år sedan sände Han Sin Son, Jesus, den Kristus, till jorden och gav oss bergspredikan. Gud, den Allsmäktige, lät oss inte vara utan Sitt ord. I alla

tider i mänsklighetens historia kunde man höra om och om igen: "Och Gud sade..."

Under de sista tvåtusen åren uppenbarade och uppenbarar Sig också Jesus, den Kristus, alla själars och människors frälsare. Men i alla tider lyssnade människomassorna inte på Guds direkta ord. Många människor, även de som kallar sig kristna, förhåller sig idag på liknande sätt som på hedendomens tid. De trodde och tror på det som prästerna sade och säger och det som vetenskapen påstår är sant. Liksom under hedendomen håller och höll människor sig till ritualer och kulter i tron att kyrklig tradition är livet.

Jesus lärde inte ut någon tradition eftersom den betyder stelhet och tillbakagång. Gud är evolution, som människan uppnår genom att uppfylla Guds lagar. I liknelsen om talenterna har vi beviset för att Gud är evolution och inte tradition.

Det är som med en man som skulle ut och resa: Han ropade på sina tjänare och anförtrodde dem sin förmögenhet att förvalta. Den ene fick fem talenter silverpengar, den andre två och åter en annan en, var och en efter sin förmåga. Därefter reste han.

Genast börjde tjänaren som fått fem talenter att göra affärer med dem och tjänade ytterligare fem till. Likaså tjänade den, som hade fått två, ytterligare två till. Men den, som fått en talent gick och grävde en grop i marken och gömde där sin herres pengar.

Efter en lång tid återvände herren för att fordra räkenskap av sina tjänare. Då kom den som hade fått fem talenter och gav fem därtill och sade: Herre, fem talenter har du gett mig och se här, jag har tjänat fem därtill. Hans herre sade till honom: Mycket bra, du är en duktig och trogen tjänare. I det lilla har du varit en trogen förvaltare och jag vill ge dig en stor uppgift. Kom och deltag i din herres glädje!

Sedan kom tjänaren som hade fått två talenter och sade: Herre, du har givit mig två talenter och se här, jag har tjänat två till. Herren sade till honom: Mycket bra, du är en duktig och trogen tjänare. I det lilla har du varit en trogen förvaltare och jag vill ge dig en stor uppgift. Kom och deltag i din herres glädje!

Slutligen kom även den tjänare som fått en talent och sade: Herre, jag visste att du är en hård man; du skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut; av rädsla har jag gömt dina pengar i marken. Här får du dem tillbaka. Hans herre svarade honom: Du är en dålig och lat tjänare! Du visste ju att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Om du åtminstone hade lämnat mina pengar till banken, så hade jag få igen dem med ränta när jag kom tillbaka.

Tag därför ifrån honom talenterna och ge dem till mannen som har tio talenter! Ty den som har, han skall få mer och det i överflöd; men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Kasta den oduglige tjänaren i mörkret där ute! Där skall han gråta och skära tänder.

Den institutionella kyrkan och dess troende har inte bara grävt ner en talent utan alla talenter som Gud, den Evige, och Hans Son, Jesus, den Kristus, givit åt människosläktet. Och alla de, som tillhör den institutionella kyrkan och har simmat med i traditions ström, tänkte och handlade på samma sätt, som den kyrkliga överheten, för de följde dessa.

När man ser på dagens situation kan man konstatera: Såväl kyrkans maktstruktur, som sitter fast i sin tradition såväl som de kyrkotrogna och staten, som knyter den kyrkliga överhetens skoband och vetenskapen som manipulerar livet – alla har misslyckats. Två tusen år efter Kristus är det uppenbart att det, som de tre mäktiga världsbundna och traditionsbundna "bebådelseänglarna" kyrka, vetenskap och stat har uppenbarat som sanning inte har lett till någonting.

Hur ser balansräkningen ut? – Bland människor är ofrid, lögn, bedrägeri, våld, kamp, rädsla och förtvivlan. All slags nöd och elände tilltar. I, på och över jorden är inget längre så som Gud en gång gav det till människan. Egoism, självrådighet, girighet och hjärtlöshet har skändat, förorenat, förstört, förgiftat, plågat och mördat naturen.

Navigationsprincipen hos fåglarna, fiskarna och alla djur i haven, floderna och sjöarna har blivit störd genom människans ingripande. Hav och annat vatten är fyllda med skräp, avfall, avskräde och all slags kemikalier, förorenade av olja och utfiskade. De har blivit kloaker där livet dör ut. Djuren i och på jorden lider, lider och går jämmerligt under genom den bestialiska maktskrävaren människan, som gradvis själva kvävs av sin egomani.

Hon frånkänner djuren deras värdighet, som hon hos sig själv anser vara oantastbar, för att förnedra dem i grymma djurförsök. Hon frånkänner dem rätten till att utvecklas fritt, något som hon fordrar för sig själv, för att plåga dem i trånga burar och bås i massdjurhållningen för den industriella köttproduktionen. Hon frånkänner dem rätten till att ha en familj genom att ta ifrån korna deras kalvar och hon frånkänner dem framförallt rätten till ett liv genom att utan eftertanke slakta dem trots att det numera är bevisat att det inte är nödvändigt att äta kött för en hälsosam kost, utan snarare är skadligt.

Även om människan och hennes gärningar närmar sig undergången anser hon fortfarande att hon måste utöva makt på allt och alla, som hon tror står under henne.

Under de senaste 25 åren manar Gudanden ånyo människorna genom Sitt språkrör, som Han, den All-Ene kallar Sin profetissa och budbärare. Han uppmanar människorna till insikt och omvändning. Jesus, den Kristus lärde människorna, via det profetiska ordet, vägen till Honom, som är livet i Gud, den Evige. Han talade om sinnenas och sinneslustans rening varvid Han också skarpt kritiserade köttet, som födoämne och uppmanade människorna till att efter hand avstå från köttkonsumtionen. "Efter hand" betyder att steg för steg rena sina sinnen genom att använda Guds tio budord och Hans bergspredikan.

Men Kristus talade också med tydliga ord om apokalypsen, som kommer att bryta in över människosläktet, då, om den missaktar livet, som Han är, genom att människan fortsätter att plåga, misshandla, slakta och äter upp djuren, som är människans små syskon, för att tillfredsställa de förrådde sinnena.

I vår tid är Guds ord fritt tillgängligt för varje människa på hela jorden, för Guds Ande kan höras över hela jorden. Sedan många år strömmar Hans uppenbarelseord via många radio- och TV-stationer ut i världen. Många böcker och kassetter, som blivit översatta till olika språk, kan köpas i alla länder på denna jord. Även i internet kan Hans budskap läsas. Som i alla tider, då Gud talade genom profeter, känner många människor igen sanningen, men uthålligheten att följa Honom, Jesus, den Kristus, är bristfällig.

Många människor känner till talesättet: "Den som inte vill höra, måste känna." Ungefär ett år, innan desastern började d.v.s. dödandet av hundratusentals djur eftersom de insjuknat i BSE och mul- och klövsjukan, sade den Evige, att Han tagit jorden med alla djur och växter, som Han en gång anförtrott människorna och upphöjt den till Sig. Detta skedde eftersom människosläktet i årtusende plågade, förorenade och på många olika sätt belastade naturen, växterna, djuren och mineralierna, vattnen, luften, alltså hela jorden; eftersom hon på bestialiska sätt och vis plågar och dödar djuren – därtill räknas också smådjur i jorden – och på så sätt missaktar naturlagarna och tar inte avstånd från att livnära sig av djurkadaver. Bland annat löd Hans ord: *Det räcker nu med excesserna av mänsklig gemenhet, med överträdelser mot människosläktets försörjare, mot Moder Jord!*

Och Gud talade (år 1999): *De erbarmliga varelser, som tror att de skulle kunna övertrumfa Skaparen, kommer snart att märka att Moder Jord inte lyder dem längre. Jorden är nu Min och kommer att göra det som är Min vilja. Det betyder, att orsakerna, människans överträdelser mot Moder Jord, kommer allt snabbare emot dem som följdverkningar.**

Sedan dess har alarmerande händelser ständigt ägt rum i hela världen. Är det tillfällighet?

Det följer ett par av de mest påfallande exemplen:

Översvämningar i stora områden hemsöker Mozambique, Simbabwe och stora delar av Sydafrika. Fem miljoner människor är direkt drabbade, mer än 150 avlider, en halv miljon är hemlösa. Kolera, malaria och vidare epidemier sprider sig.

Indiens norra och nordöstliga del drabbades av svåra översvämningar med nära 1500 dödsoffer.

Mongoliet upplever den kallaste vintern sedan 50 år. 2,4 miljoner nomader dör och med dem deras livsstil och kultur samt boskap och hästar.

Cykloner i Stilla havet och Nordatlanten. Även i våra breddgrader orsakar orkanliknande stormar förödelse, särskilt i växt- och djurriket.

Katastrofal torka, i Kina, i Indien: Kvinnor måste gå med sina vattenkärll ofta upp till 20 km över den stenhårda, skårade och heta jorden, för att nödtorftigt kunna försörja familjen. Inte bara människor är drabbade. Boskap dör i tusentals. Småbönder förlorar sin existensgrund.

Skogsbränder i Grekland och Ryssland håller på i flera veckor. Även västra USA och Newmexiko har en lång period av torka. Många tusen kvadratkilometer skog brinner upp. Tusentals människor måste evakueras.

Över hela jorden stiger temperaturen. Våldiga ismassor i söder och norr smälter, särskilt glaciärerna. Havets vattennivå stiger. Lågt liggande områden – även i Tysklands västra och norra delar – gäller på lång sikt som hotade områden.

Jordens magnetfält ger efter allt mer och försvagas totalt sett. Flyttfåglarna flyger vilse, utan orientering.

Den magnetiska Nordpolen har sedan 1800-talet förskjutits med flera hundra kilometer. Vetenskapsmän talar om att jorden möjligtvis styr mot ett polsprång.

Redan på 80-talet fick vi höra av Gudsanden, att jordaxeln redan uppvisade en krökning.

Inte bara vår planet kommer att få erfara en omkastning av polerna. Andens tidsålder stiger mäktigt. Guds rike på denna jord kommer endast att härbärgera Andens människor. De har lagt av sig sina omkastade poler – program av själviskhet, att vilja äga och vara något. De ger Gud äran i allt, lever och verkar i Hans vilja. De uppfyller lagen, Gud, i sina känslor, tankar, tal och handlingar.

Jordens katastrofer är spegelbilden av katastrofen kallad människa. Inte heller elementarkrafterna – eld, vatten, jord och luft – lyder människan längre. De skakar av sig det, som människan lastat på dem i form av aggressioner, förstörelse, nedsmutsning, materiellt tänkande om nytta och utnyttjande. Människan får känna av verkningarna av sina orsaker.

- Broschyren *Gabriele-Stiftelsen. Det Saamliniska Verket av Nästans Kärlek till Natur och Djur. Ditt rike kommer – Din vilja sker. Be och arbeta*

- S. 11, gratis hos: Gabriele-Stiftung, Max-Braun-Str. 2, D-97828 Marktheidenfeld

Det har också förekommit många vulkanutbrott och jordbävningar de senaste åren. Vad är orsaken? Återigen ligger den hos människan.

Jorden är orienterad mot förfinande; hon försöker att skapa nytt av allt som förfaller. På så sätt uppstår olja och kol av fossila urskogar. Istället för att vi hjälper jorden t.ex. genom att rensa upp i skogarna och ta hand om träet plundrar vi henne. Vi nyttjar oljan för våra ändamål, till profit för dem som säljer den dyrt. Likaså tar vi från moder jord kol, mineralier, stenar och liknande.

Hur skulle en mänsklig kropp reagera om man godtyckligt tog bort organ, det vill säga opererade bort dem? Alltså behöver vi inte förvåna oss om jorden skälver och får feberfrossa.

I hela världen är epidemier på frammarsch. Även sjukdomar, som man trodde var övervunna, kommer tillbaka. Till viss del med varianter av sjukdomsalstrare, som är resistenta mot de medikamenter, som står till förfogande.

Bara i Sydostasien insjuknar varje år hundratusentals människor i malaria. En procent dör. Nu har smittspridaren av malaria, en mygga, redan kommit till Europa och Nordamerika.

Många epidemier kommer från djurriket, ett område där människan har blandat sig i: BSE, influensavirus från asiatiska höns och svin, aids från afrikanska apor. Pesten kommer tillbaka. I Ryssland grasserar en tuberkulosepidemi.

Artdöden fortsätter. Dagligen dör ända upp till 130 djur- och växtarter.

I detta tidsskede kommer allt i rörelse, allt blir uppenbart genom den gudomliga instrålningen, genom Guds förbund med jorden och djuren. Det, som tjänar Guds Ande på jorden, blir synbart. Likaså avslöjas det sataniska. Sanningens ljus bringar allt i dager, både i det stora och i det lilla, i den enskildes liv. Det motstridiga, det anti-kristliga blir genomsådat.

Människans vansinne visade sig i galna kosjukan. Djurskyddare informerar om att djur föds upp med subventioner från staten. Skattebetalare är alltså involverade i detta vansinne, om de vill det eller ej. Det är varken moraliskt eller etiskt försvarbart!

Man klagar nu över att så många kor blev dödade på grund av BSE. Det är skenheligt. Varför har man så många kor? Så att de en efter en kan ätas upp. Om man håller djur för att konsumera dem, så är detta inte förenligt med människans värdighet, som ett Guds barn.

För övrigt: Om man tittar på djur, som äter, så kommer automatiskt frågan: "slukar" djur eller slukar människor? Jag har iakttagit att djur äter.

Odjuret människa - en kadaverslukare. Och det i flera avseenden, för att det, som finns i djurmjöl, i fodret till djuren, gäckar varje beskrivning: Avfall från slakterier, veterinärmottagningar och djurförsökslaboratorier; även mänsklig placenta har man tidigare också blandat i; till och med försöksråttor från pharmaindustrin som blivit behandlade med cancerframkallande kemikalier, landade i djurens foderkrubba, likaså strandade kaskelotter, som är fulla med skadliga ämnen som DDT och PCB. Egentligen borde de ha skaffats bort som farligt avfall. Men detta avfall blev malt, kokat och pressat och severat kor och svin. På så sätt hamnar allt i söndagssteken på människans middagsbord. I början och slutet av näringskedjan står giftiga kadaver. Människan - kannibalen.

Åtskilliga människor distanserar sig nu från kött. Men likväl konsumeras med god aptit avfallet, som vi har skapat, via näringskedjan. Våra exkrementer, våra rester och avfallprodukter kommer som slam från reningsverket ut på åkrarna. Vi kommer att kvävas i vår egen smuts och sen förväntar vi oss hjälp från vår läkare, som själv är infekterad med samma eller liknande "stärkande medel".

Även åkrarna lider mer eller mindre av BSE eftersom de också är fullproppade med substanser, som lett till BSE.

Att äta upp våra medvarelser blir allt farligare. Köttätare, som tagit avstånd från nötkött har fått fastställa att inte heller grisköttet är säkert längre eftersom hela hjordar blivit behandlade med antibiotika. Och den, som ville övergå till fisk, fick höra från Byssel att fisk från Nord- och Östersjön är förorenad med dioxin. Inte heller kan man lita på inhemsk karp och forell eftersom dessa blir matade med sina döda artfränder från Nord- och Östersjön. Till slut var även tillflykten till fjäderfä spärrad: Den statliga hälsovårdsnämnden uteslöt inte längre att BSE även kunde överföras från gäss och ankor. Till och med hos strutsar, som en del gick över till att konsumera, upptäckte man nyligen likadana hål i hjärnan som hos BSE-smittade kor. Allt fler djur ställer inte längre upp på människans glupskhet.

Ändock verkar det inte som om det har gjort intryck på beroende köttätare: Eftersom köttätarna nu konsumerar mer fjäderfä än nöt eller gris uppstår överallt stora anläggningar för uppfödning av fjäderfä. Natur- och djurskyddare slår larm. Det som tilldrar sig i dessa fjäderfäanläggningar, där upp till 40.000 djur måste leva tillsammans på minimalt utrymme, kan knappast beskrivas; djuren hackar och sårar varandra på grund av aggressivitet och rädsla och därför bränner man bort deras näbb eller skär bort en del av klorna. Många insjuknar, varpå man sätter in tonvis med antibiotika. Man struntar i djurskyddet - för vad bryr sig konumenten, som njutningsfullt smaskar i sig sin gödkyckling!

På ett mycket makabert sätt har jägarna alltid haft del i djurens öden: Jägarna rättfärdigar sitt blodiga hantverk med att de sörjer för att upprätthålla balansen i naturen. Efter vad som sägs skulle det finnas för mycket djur eller en djurart skulle kunna ta överhand. Men detta kan inte bekräftas av iakttagelser gjorda i regioner, som i stort sett var obebodda. Nyare fältstudier av ekologer visar att djur förfogar över en inre mekanism som reglerar populationstillväxten. Så har man bl.a. fastställt hos elefanter att varken svält eller död avgör tillväxtkvoten utan enbart de kvinnliga djurens flexibilitet vid början av deras könsmognad. Om överbefolkning hotar sänks födelsekvoten. Liknande har man fastställt hos hjortar, älgar, stenbockar och andra större däggdjur. Också många fågelarter, beroende på populationstätheten, avhåller sig från att ruva. Om många artfränder skjuts ned, träder reserven i aktion, det vill säga de, som normalt inte ruvar, så att man till slut har fler fåglar än före fågelmordet.

Ingen art förökar sig gränslöst. Populationerna begränsas inte av strid och död utifrån, utan genom ett inre mätsystem.

Därför är jakten till detta ändamål inte bara odugligt utan också fullkomligt onödigt. I broschyren *Gabriele-Stiftung. Det Saamlinska Verket av Nästans kärlek till Djur och Natur** kan vi läsa vad Gud, den allvetande och allsmåktige skaparen av hela universum, har att säga därtill:

Djuren i skog och mark är hemlösa för att lömska bytesfångar ligger på lur för att döda dem.

Många människor har den felaktiga inställningen, att de måste se till att hålla jämnvikten i naturen. Gud sade: Jag Är balansen i hela oändligheten och även i jordens naturriken. Jag behöver inga hårdhänta människor, som tror, att de måste upprätthålla jämnvikten.

Människan behöver inte göra sig till en konstgjord rövare för att ersätta "naturliga fiender". Hon stör bara naturens inre harmonin, förstör djurens sociala sammanslutningar, förstör deras viloplats och betesområden och utlöser stora vandringar utanför den naturliga rytmen.

Vid jakt på vildsvin till exempel, tar jägare först och främst sikte på och dödar suggan, som har en ledande plats inom hjorden. Att inte enbart den sociala strukturen blir störd utan till och med förstörd, bekymrar inte grönrocken. Härtill sade en yrkesjägare: Vildsvinssuggan leder och organiserar. Den, som skjuter henne, förstör hela den sociala strukturen i en hjord. Hennes nedskjutning efterlämnar en oordnad skara, som i sin brist på orientering börjar ströva omkring, förökar sig okontrollerat och slutligen orsaka skadegörelse på åkrarna. (Tidningen: Süddeutsche Zeitung 16.12.2000)

Ett verkligt bra exempel på hur jägarna "upprätthåller balansen i naturen"!

Hos harar t.ex. söker jägaren sin "jaktlycka" genom en laddning blyhagel, som inte bara sollar skinnet hos offret utan även nervsystemet. Hararna vrider sig i smärtor och skriker ofta liknande små barn. Då närmar sig den stolte jägaren och slår ihjäl det kvidande djuret - med en påk, knivskaft,

med gevärskolven eller med handsidan; det krävs naturligtvis flera slag, tills jägaren har "framgång". Här är det inte fråga om otillåtliga excesser utan är rekommendationer till blivande jägare. "Jaktlycka"

Och som tack kan ni njuta av er harstek. Ibland kan ni råka bita på hagel. Kanske kan ni nästa gång fundera över hur det skulle kännas att få 75 sådana hagel skjutna genom skinnet och därefter bli ihjälslagen med en gevärskolv.

Kanske kan ni också kort föreställa er haren, som med stora ögon och uppåtställda öron hoppade över ängen just innan en dödlig salva träffade den, så att den därefter kunde bli konsumerad av er. Är det inte bättre att strunta i en sådan måltid framöver?

Den tappre jägaren skjuter inte bara på rådjur och vildsvin med patroner utan med projektiler som förstoras eller delar sig eller böjs i de skjutna djurens inälvor (expansions- eller deformationsprojektiler). Varför? För att så mycket "jakttecken" som möjligt slungas ut ur det träffade djuret - blod, mage- och tarminnehåll, pälsbitar, benflisor etc. Det skall underlätta sökandet efter det skadskjutna, men ännu inte döda djuret. Så att viltet inte ständigt löper bort, låter man det bli "sjukt" ett par timmar, som jägarna brukar säga. Först därefter letar man upp det för att skjuta det döende djuret med ett sista nådaskott. Som ett alternativ till detta sätt att döda kan man också ta till en kniv på jägarsätt. En stor del av högviltet t.ex. rådjur, hjortar, stenget, vildsvin dör på detta sätt efter flera timmars tortyr. Har djuret äntligen dött blir det genast "uppskuret". Tarmarna och andra innanmäten rivs ut ur den fortfarande varma kroppen. Det finns så gott som ingen skillnad mellan en jägares handlingssätt och ett blodtörstigt rovdjur, som vi brukar beskriva som "bestialisk". Allt detta betraktas som "sportsligt". Nästa gång ni beställer en rådjursstek, kan ni tänka på ert matoffer, skadskjuten och av smärta nästan medvetlös haltade genom skogen för att sprida sina "jakttecken". Den pina, som djuret upplevde vid det tillfället, ledde till hormonutsöndring och finns fortfarande i er stek. Ni äter även plågan. Vill ni verkligen det?

Mer än 300.000 jägare förorsakar i Tyskland varje år ofrid, rädsla, stress, oordning, lidande och död i skog och mark. Från bekväma jaktturn skjuts dagligen mellan 13.000 och 15.000 djur eller dödas de på grymt vis med fällor, delvis på ytterst kvalfullt sätt när de blivit skadskjutna och ligger sårade på marken eller sprattlar i en rävsax tills de slutligen dör. Djuren har överhuvudtaget ingen chans att löpa bort för att rädda sig.

Ordet "jakt", så fruktansvärt det låter, är egentligen ett förskönande. I verkligheten handlar det om lusten att döda. Goethe sade: "Jakt är alltid en form av krig." "Jakten är en variant av mänsklig sinnessjukdom", fastställde den förste presidenten i Bundesrepubliken Tyskland, Theodor Heuss, som var tvungen som icke-jägare att gå på jakt med diplomater. "Från djurmord till människomord är det bara ett litet steg." sade den ryske författaren Leo Tolstoj.

Allt fler människor anar detta. Opinionsundersökningar dokumenterar ett växande motstånd mot jakt. Långt mer än hälften av befolkningen – två tredjedelar av alla kvinnor – är mot massmordet i skogarna.

År 2000 tillkännagavs ovanligt många jaktolyckor i medierna. Några exempel: *Jägare skjöt jägare. Rom – Tragisk jaktolycka i närheten av Cuneo (norra Italien): En 39-årig jägare råkade skjuta sin vän vid en vildsvinsjakt. Av sorg skjöt han sig själv en kula i huvudet. De båda männen fann man först efter två dagar.*

Ytterligare en händelse: *En jägare skjuter den andre. Kulan studsade tillbaka från en sten: Ytterst tragiska förhållande vid en jaktolycka i Ungern då en 54årig apotekare från Bad Neustadt blev dödad. Det rapporterades att familjefadern jagade vildsvin med vänner. Enligt en ungersk tidning skjöt den 54årige och ytterligare en jägare från angränsande jaktorn på viltet. Vid försöket att åter träffa en redan skadad vildsvinsgalt studsade jägarens kula från en sten i riktning mot det andra jaktornet och träffade apotekaren direkt i hjärtat. (Das Weisse Pferd Nr. 8, Apri 2000)*

Tidningen *Das Weisse Pferd* skildrar sammanfattningsvis liknande fall: *Olycksserier. Även jägare lever farligt.*

Årets upptakt till jakt på hjort i USA blev ett fiasko. För den här gången befann sig förutom tusentals hjortar även nio jägare bland de döda. I staten New York blev två jägare förväxlade med djur och dödades. En fick en hjärtinfarkt av upprördhet, en fjärde föll från jaktornet och bröt nacken av sig. I Wisconsin blev återigen en jägare skjuten, fyra fick dödliga hjärtinfarkter.

I staten New York uppmanades jägare av myndigheten att skjuta så många hjortar som möjligt på grund av det ökande antalet.

Även i Newzeeland råkade en jägare ut för en jaktolycka – av sin hund. Just när han med kniv ville döda ett skadeskjutet vildsvin hoppade hunden på geväret, som låg på marken. Det var laddat och osäkrat, en kula träffade jägaren i benet. Han släpade sig till en väg och var tvungen att vänta ungefär i sex timmar innan man hittade honom. Vad som hände med det skadeskjutna vildsvinet omtalas inte i pressen.

Redaktionens kommentar: *Det som människor gör mot djur faller tillbaka på henne. Det är känt sedan länge. Nytt är möjligtvis att verkningen kan inträda så snabbt.*

Kan det kanske vara så att vi här har att göra med lagen om att sända och mottaga, med kausallagen? Lagen om sådd och skörd har ett gevär, som träffar bättre än varje jägares.

Under de senaste åren har det "bekväma" sättet att jaga blivit alltmer modernt igen. Man skapar inhägnade områden, så kallade jaktparker, för att till exempel hålla vildsvin, vårda dem och låta dem föröka sig. Man matar dem till och med bra foder.

280 hektar stort är Cloppenburgs inhägnad, ett område, som i bästa fall kan ge näring åt 15 vilda vildsvin, men han höll minst 300 djur där. Den, som var ute och promenerade där hade goda chanser att träffa ett tamt vildsvin. Ett antal svin hade namn och var kända i grannbyn Niersbach. Till exempel suggan Rita som var känd för att hon gärna tiggde bröd och äpple. En galt, så sades det i byn, ska till och med ha försökt tigga foder av sina jägare...

Fram till den 31 oktober förra året hade de ett gemytligt liv i vildparken, som tillhörde Düsseldorfs affärsman Ulf Cloppenburg, utan att ana i vilket syfte han lät dem gå fira och äta sig tjocka... (DIE ZEIT, 22.4.1999)

Tysklands mest prominenta jägare, Constantin Freiherr von Heeremann, tycker att det är moraliskt oklanderligt att skjuta på tama vildsvin för nöjets skull. *Man har haft en riktigt jakt. Har jagat efter reglerna, försäkrade han.* – Sportslig jakt, så förklarade han vid jägarnas riksmöte, är en jakt "som höjer vördnad och hänsyn för livet till en personlig angelägenhet"

Det är ju förvånadsvärt! Det kan inte stämma helt, säger dagens människa med ett sunt förnuft....

Angående vördnad och hänsyn

till livet kan även följande artikel ur ZEIT upplysa:

Ursprungligen var jaktparker adelns uppfinning som blev modernt på 1700-talet. Den skulle dels få adelns jägare att höja träffsäkerheten och dels skydda böndernas åkrar för vilda djur och vilda jakter. Idag underlättar sådana jaktparker rika jägare att snabbt kunna skjuta mellan två affärsmöten utan att behöva sitta länge på lur. Jakttidningarna bara vimlar av annonser. "100 procent jaktlycka! Genuin vildpark i Bayerischer Wald ger fri avskjutning av mufflon, dovhjortar och högvilt", kan exempelvis läsas. Enslighet gäller som försäljningsargument för parkjägare: Så kan man "gömd och hemligt, avskärmad från allmänhetens blickar" uppleva de "mest spännande stunderna på året med att jaga kronhjort och vildsvinsgalt". Så gör en man från Allgäu reklam för sin park.

För övrigt är de flesta jaktparkerna inte så förnäma och stora som Ulf Cloppenburgs, som redan nämndes. *De minsta har nått och jämt ett mått på 75 hektar*, skriver DIE ZEIT.

Med fog kan man säga: Den feodala uppfinningen, jaktparken, finns till för att på ett bakslugt sätt kunna mörda djur. Ett råd till alla vegetarianer och de, som är på väg att bli det och de, som inte tillhör de höga herrarnas sällskap, som behöver sin "jakt sport" och att se och uppleva sina sporttrofeer bland annat i djurkannibalism. Låt dessa utöva sin djurkannibalism! Enligt lagen "varje aktion följs av en reaktion" eller "varje orsak följs av motsvarande verkan" kommer varje människa, som lömskt dödar djur, att uppleva sin egen "moraliskt etiska" död. Mordet på djuren är människans död.

På detta sätt kan feodalväsendet dö ut så att efterhand frihet och broderlighet kan vakna på jorden även gentemot djuren, som är människans små syskon.

Beteendet hos många jägare, som samlar djuren till foderborden framför sina jakttorn, påminner om en scen ur den prisbelönta filmen "Schindlers list". I filmen gjorde kommandanten i ett koncentrationsläger till en sport att tidigt på morgonen gå ut på balkongen i sitt hus där han hade sikte över hela lägret, såsom uppifrån ett jakttorn. Genom kikarsiktet på sitt jaktgevär valde han i lugn och ro ut en eller flera offer bland de tillfångatagna och sköt ner den utvalde med ett enda skott.

Man kan inte jämföra människooffren i koncentrationslägren med djuroffer i skogarna och inte heller koncentrationslägrets väktare med jägare men sättet att mörda och lusten till det har en makaber likhet. I filmen är offren villkorslöst utlämnade åt mördaren, som utger sig för att vara herre över liv och död. Rätten till att mörda kunde ingen ta ifrån den hårde precisionsskytten, statsmakten stod bakom honom fram till den dag, då även han själv slutligen hamnade i galgen.

Ingen ska tro att det är över. Detta scenario fortsätter att utspela sig mot djuren och kommer att ha sina verkningar. När kommer detta att träffa de tyskar, som lever idag? För vad vi har sått kommer vi också att få skörda. Det har redan börjat med djurepidemierna.

Den aggressionspotential, som alltid har funnits där latent – som den tyska historien visar på under de senaste 100 åren – kan levas ut förment utan risk och straff mot troskyldiga och värnlösa djur.

Det är säkerligen ingen tillfällighet att i vissa delar av Tyskland, t.ex. i Bayern, väldiga skjuttorn anläggs för att kunna leva ut aggresspotentialen och de ser ut som exakta kopior av vaktornen i koncentrationslägren. Sådana skjuttorn ställs med förkärlek upp vid gränsen till grannens jaktmark, så att verkligen inget djur kan komma levande över gränsen. Så snart en stackars varelse bara sträcker huvudet över markgränsen blir det utan förbarmande nerskjutet med kikarsikte.

Många människor ser med likgiltighet på de aktiviteter, som denna brutala art "människa" bedriver, så som, de flesta människorna också gjorde i filmen Schindlers List, när deras medmänniskor blev förföljda och mördade. Idag understödjer politiska partier, som bröstar sig med ordet "kristlig" i sina namn, den försåtliga mordpotentialen, genom att de framgångsrikt bojkotterar alla ansträngningar att förankra djurskyddet i författningen och inskränka det legala lustdöandet.

Men på samma sätt, som fabrikanter som Schindler i den nämnda filmen räddade livet på många människor – mot de politiska ledarnas makt – genom att skiva deras namn på en lista och genom personlig insats med stor risktagning, så finns det idag hopp för natur och djur. *Gabriele-stiftelsen. Det Saamliniska Verket av Nästans Kärlek till Natur och Djur*, en stadigt växande hjälpverksamhet, som har som mål att skaffa överlevnadsutrymme för djuren och rädda dem från förföljelse av råa och skrupellösa människor. Denna hjälpverksamhet har redan några

hundratals hektar till förfogande där måttstocken för handling inte är människans brutalitet utan respekten för alla Guds varelser.

För en del är inte mordet på djuren tillräckligt. Just feodalherrarna tar bland annat ifrån djuren deras livsutrymme. Som redan beskrivits, pressar de in djuren på trånga fält och ger högljutt tillkänna att det finns för många djur, som orsakar enorma skador i skog och mark. Därför – enligt deras åsikt – måste djuren avskjutas. Här är det inte längre tal om att bara skjuta.

Ge djuren det livsutrymme, som de har rätt till. Då skulle småningom djurmorden kunna upphöra och det skulle nästan inte finnas några skador i skogen eller naturen.

I det trånga livsrummet finns det inte tillräckligt med föda. Men, naturligtvis, Feodal”herrarna” vet inte om att hunger utlöser desperation och inte tillåter en att vara kräsen. Så är det också för djur. De är hungriga och äter därför allt, som de kan komma åt.

I jaktparker är djuren inspärrade på ännu mindre livsutrymmen, men bara så länge, tills feodal”herrarna” beslutar att ta död på dem.

Den som vill överlåta till feodal”ledarna” att förintä sig själva, blir eller förblir vegetarian. Kära medmänniskor: Ät inget kött mer, överlämna det åt feodalherrarna, om de vill ha det så! När efterhand Kreutzfeld-Jakob-sjukdomen utbryter, kan de ju då, om möjligt, ta hand om varandra och eventuell kalla på prästkastet för böner, såvida inte denne själv lider av kalkonsteken.

Jägarna skulle egentligen vara viltvårdare, vårdare av naturen och djuren, men de har blivit till jagare, som driver, hetsar och skjuter djur, var de än råkar på dem.

Ett ord av Kristus ur Hans uppenbarelseverk *Det är Mitt Ord*:*
Ve jägare och ve dem som begär köttföda! Både jägare och också de, som liknande kannibaler girigt äter köttet av djur kommer att pinas och jagas av djurens ve, smärta och lidande. Samma gäller för de som skändar växt- och mineralvärlden. Även de kommer att lida av sina missgärningar. Det, som människan sår kommer hon att få skörda. (s. 147/148)

* *Det är Mitt ord. A och Ω. Jesu evangelium. Kristus-Uppenbarelsen som numera de sanna kristna i hela världen känner till, 1104 sidor, inbundet,*
Verlag DAS WORT, Max-Braun-Str. 2
97828 Marktheidenfeld
Tel. +49 - 9391/504-135
Fax +49 - 9391/504-133

Om det nu är så att jägare är en art med en rätt säregen, samtidigt abnorm läggning, så är det intressant att avvakta, vad som kommer att

visa sig, när präster, pastorer och andra tjänstemän inom kyrkan, som kallar sig kristlig, yttrar sig till temat jakt.

I internet kunde man läsa:

En pastor önskar alla via internet en säsong med god jaktlycka. En evangelisk-lutersk pastor från Lüchow, teolog och mångårig jägare erbjuder tips till Hubertusmässor.

Här ett par av hans uttalande:

Vid Hubertusmässor handlar det om "anspråksfull besinning på människans ställning i medskapelsen... Han befattar sig med hur mordet på djur under jakten kan förenas med kristlig etik... De vilda djuren måste vårdas. Att sluta med jakt betyder inte att ta ansvar utan är misskötsel..." (epd Niedersachsen-Bremen/b2073/18.8.2000)

Ett fastställande av Dag Frommhold: *Ingen jägare bestrider bland likasinnade, att jakten, dödandet och fångstlystnaden bereder honom glädje; men offentligt medger långt färre jägare detta faktum - och man vet varför.* (www.tierbefreier.de)

I en gudstjänst till ära för jägarnas skyddspatron, St. Hubertus, i Dieburg sades det: *Även jägare skall handla i samklang med skapelseordningen. Att skjuta djur är mycket väl en del av detta...Man lät jakthorn blåsa "till Guds ära". Efteråt följde en ändamålsenlig jaktkväll i prästgården.* (Darmstädter Echo, 17.11.2000)

Gud vill inte ha någon ära, som endast består av mänsklig självära. Gud talade helt annorlunda genom Jeremias:
...Jag har edra fäder inget sagt och ingen befallt, då jag förde ut dem ur Egypten, vad beträffar brandoffer eller slaktoffer.

I Germersheims distrikt förklarade dekanen Hirsch följande: *Att nyttja djur med ansvar och respekt är människans legitima rätt och det gäller också för jägaren, som gör sitt bästa för att bevarar naturen genom sin personliga insats.* (RHEINPFALZ, 17.10.2000)
"att göra sitt bästa" betyder: att skjuta djur godtyckligt.

Denna korta inblick räcker för att förstå varför Gud sade: Nu räcker det! Måttet är rågat.

Man ser hur flexibelt kyrkans män ställer in sig på det offentliga livets krav. Det har de ju också kunnat öva i ca. 1700 år eller ännu längre om man betraktar Gamla Testamentets praxis. Varje bibelforskare vet: En stor del av Gamla och Nya Testamentet är förfalskning - inte Guds ord. I Gamla Testamentet var det framför allt präster och hovfunktionärer, som skrev ned sina föreställningar. I Nya Testamentet var det inte Jesu från Nasarets samtida, som författade "evangelierna". Bakom beteckningen "evangelier" döljer sig okända författare, som enbart genom hörsägen kände till Nasareen och återigen lät sina egna "teologiska" föreställningar flyta in.

Jakt bedrivs fortfarande till största delen av män. Även i den katolska kyrkan är vigning av högre prästämbete enbart förbehållen män. En tanke därtill i detta sammanhang:

Om prästerna och liknande "värdiga" "gudstjänare" från början inte varit så måna om att göra kyrkan, religionsförvaltningen, till en mansvärld, hade de inte bedrivit ett patriarkat, makten i mannens hand och hade de inte tvunget velat utesluta kvinnor, så hade deras driftliv åtminstone förblivit någorlunda i jämvikt och inte urartat så extremt, som nu än en gång har uppdragats.

I det Gamla Testamentet lät man sina djuriska böjelser gå ut över de oskyldiga kreaturen och har än idag inget att invända mot att djur pinas och dödas. På medeltiden roade sig somliga klerikala vällustingar med tortyr och bålbränning av kvinnliga heretiker och påstådda häxor. Nu förtiden är man verksam som pederast och förgår sig på pojkar, kloster elever och liknande - och våldtar nunnor.

Människan, som pinar och dödar djur känner oftast inte någon ånger längre. Hennes samvete, den etiskt-moraliska kontrollinstansen har blivit avtrubbad. Hon kommer eventuellt först genom lagen om orsaken och verkan att åter bli medveten om vad det betyder att lida nöd och pina. Det är så fruktansvärt att se hur bestialisk människor förhåller sig. Finns det fortfarande ett skimmer av hopp? Kanske finns det ännu här och var några förnuftiga människor, som inser vad som håller på att hända, låter sitt förnuft råda och hjälper till att rädda ännu många människor, som är god vilja. Rädda från vad? Från det odjur, som utger sig för att vara människa och som utan att använda sitt förstånd, än mindre sitt förnuft, framkallar ett våldomfattande kaos, som aldrig tidigare funnits.

Många människor känner till ordspråket: "Varje reaktion föregås av en aktion" eller "varje verkan beror på en orsak". Guds Ande talade och talar om sådd och skörd. Skörden växer alltid upp från en motsvarande sådd. Omvänt betyder det: Av sådden låter sig en förväntad skörd härledas. På grund av dessa enkla och logiska sammanhang kan man redan idag klassificera kommande kaos. Den, som inte vill tro på det som enligt sådd och skörd kommer mot mänskligheten, kommer att erfara det, för tiden är mogen. Skörden är i full gång.

I början av människans tillblivelse gav Guds Ande jorden åt människorna. Innehållsmässigt sade Han: "Råd över jorden", vilket dock inte betyder, att plundra jorden och att plåga och med avsikt döda allt, som lever i, på och över henne, att befrukta djuren mot naturlagen, äta djur och mycket annat.

I boken *Profeten Nr. 15, djur klagar - profeten anklagar!** kan vi läsa att Gud skulle ha tillåtit Moses och det dåvarande prästkastet att döda, offra och äta djur.

*Kan beställas gratis hos förlaget DAS WORT,
Max Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld
Tel. 09391/504-135, Fax 09391/504-133

Dessa ritualer, som utfördes med djur, härstammar inte från Guds ord genom Hans sanna profeter. Det dåvarande prästkastet har själva hittat på det och så förespeglat för folket, att det vore budord eller till och med befäl från den ene och sanna eviga Guden. Denna lögn togs med i det, som bevarades och nedtecknades, så att vi exempelvis än idag kan läsa i tredje Moseboken, Levitikus:

Sedan lät han (förment Moses) hämta en bagge för brandoffret. Aaron och hans söner lade händerna på baggens huvud och Moses slaktade den. Han stänkte blodet runt om på altaret. Sedan styckade han baggen och la huvudet, delarna och det feta ovanpå elden som brann på altaret. Han tvättade inälvorna och benen med vatten och la hela baggen ovanpå elden som brann på altaret. Detta var ett brännoffer, ett eldoffer med en lukt som gjorde Herran lugn, så som Herren hade befallt Moses ...

I boken *Der Profhet Nr. 15, Djur klagar - profeten anklagar!* kan du bland annat läsa ytterligare sådana exempel på tidig klerikal diktning, om du så vill.

Det förkastliga sätt, som man i alla tider umgicks och umgås med djur, härstammar från månggudadyrkan, då människor offrade djur för att göra och hålla gudarna vänligt sinnade. Genom profeter i det gamla testamentet talade Gud mot alla slags djuroffer. Han talade t.ex. genom Jeremias: *Edra brandoffer behagar mig inte, edra slaktoffer är inte angenäma (6,20)*, genom Jesaja: *Boskapen, som ni bränner som offer och fettet från edra nötdjur är Jag led på, blodet från tjurarna, lammen och bockarna är motbudande (Jes 1,11)* och genom Hosea: *Kärlek vill Jag ha, inte slaktoffer, Gudskunskap istället för brandoffer (6,6)*. Ytterligare utsagor med liknande innehåll finns bl.a. i Jes 1,13; 1 Sam 15,22; Hos 8,11-13; 3 Mos 5, 21-27; Jer 7, 22-28; Mich 6, 6-8; Ps 50,9-21. Dessa uttalande förbisågs uppenbarligen av prästkastet när man förfalskade bibeln.

Även slaktandet av djur, för att äta dessa, är detsamma som ett djuroffer. Jesus fördömde allt slags våld mot djuren, även att äta djur. En del kommer kanske nu att invända, att Jesus själv åt kött, likaså fisk, som ju också är kött. Fisk har Han t.o.m. förmerat. Till det säger Guds Kristus i Sitt stora uppenbarelseverk *Det är Mitt Ord, Alfa och Omega* följande:

Varken apostlarna eller lärljungarna hade uppgiften att slakta ett lamm. Men såväl för Mig som för apostlarna och lärljungarna blev delar av ett lamm tillberedda och givna som en gåva av kärlek till oss. Vår nästa ville ge oss en gåva med det, då han inte visst bättre. Jag välsignade gåvan, och började äta av köttet. Mina apostlar och lärljungar gjorde likaså. Därefter frågade de Mig innehållsmässigt: Vi skall ju ta avstånd från köttätandet. Så har Du befallt oss. Nu har Du själv ätit kött. Jag undervisade de mina: Människan skall inte med avsikt döda ett djur och inte heller äta köttet från djur, som dödades för köttets skull. Men om människor, som fortfarande är okunniga, har tillberett kött till en måltid och gör det som gåva till sin gäst och räcker fram det som gästbud, så skola gästen inte avböja gåvan. Ty det är skillnad, om människor av

lystnad efter kött äter detta eller som tack till gästgivaren för dennes möda.

Den kunnige skall dock, om det är möjligt för honom och de yttre omständigheterna och tiden tillåter det, ge gästgivaren allmänna hänvisningar, dock utan att vilja förbättra honom. När tiden är mogen, kommer också gästgivaren att förstå dessa allmänna hänvisningar. (s. 809/810)

Mina lärljungar kom med bröd och druvor, som Jag skulle förmera. Denna dag räckte man Mig även döda fiskar till förmering. Då Jag tog denna döda substans i mina händerna, undervisade Jag människorna om att Faderns kraftpotential, den höga livskraften, långtgående vikit undan och att Jag inte skapar levande fisk, för att den återigen skall bli dödad.

Jag upplyste dem om att livet finns i alla livsformer och att människan inte med flit skall döda dessa. Människorna, särskilt barnen, såg sorgset på mig. De kunde inte förstå Mig, för de levde till stor del av fisk, bröd och lite annat. Då talade Jag innehållsmässigt så till dem: Jordens energi håller ännu ihop de döda fiskarna. Därför kommer Jag ur Faderns Ande inte att skänka er levande fiskar, utan ur jordens energi skapa fiskar åt er, som är döda, alltså är vibrationfattiga. De kommer aldrig att bära liv igen och kunna dödas. Jag vill visa er, hur levande - bröd och frukter - smakar och i jämförelse därtill död näring.

Och Jag skapade fiskar åt dem ur jordens energier, som bar ringa andesubstans. Jag gav dem de döda fiskarna och bjöd dem att samtidigt också äta bröd och frukter, så att de märkte skillnaden mellan levande och död näring, mellan högvibrerande- och lågvibrerande kost.

För övrigt: Den som av misstag stödjer sig på utsagan; Jesus har själv ätit kött och därför är det även tillåtet för människorna, den borde även - likaså konsekvent - leva enligt Guds budord och Jesu bergspredikan, som Jesus lärde ut och visade människorna genom Sitt liv.

Den, som alltså legitimt åberopar sig på köttätande, eftersom Jesus påstås ha ätit kött, den borde även därutöver orientera sitt liv efter Guds budord och Jesu bergspredikan. Undantag gör endast, den som är schizofren.

Har det blivit till normalitet för oss, att djur är rädda för oss?

Har vi någon gång ställt oss frågan, varför fåglar, möss, rådjur, harar, slutligen alla djur flyr från oss? Om det är i urskogen, i öknen eller i vår egen skog och mark? Är det "helt normalt" för oss? Ser vi det som det naturliga, det vill säga det naturtroga förhållningssättet? Eller vilka svepskäl har vi?

Naturens livsformer, alltså även djuren, bildar en enhet och står i kommunikativ förbindelse med varandra. På ett avstånd av över hundra-, tusentals kilometer, känner ett djur av ett annat; det känner, om det andra djuret mår bra eller om det lider. Denna osynliga kommunikation har redan experimentellt bevisats.

Hur reagerar t.ex. livet marken, de minsta smådjuren, när de blir pinade och dödade av herbicid, fungicid, pesticid och genom gödsel och dynga? De sänder ut signaler, lika med informationer. Det är den kommunikativa förbindelsen. Överallt på hela jorden registrerar likartade djur detta, hur deras medvarelser mår.

Rädslan för upphovsmannen visar sig på det sätt, att djuren förskräckt drar sig tillbaka, när de träffar på en upphovsman, en människa.

Hur mycket natur och djur lider av människans aggressiva förhållningssätt, analyseras numera också genom fältstudier av *Gabriele-Stiftelsen*: Att krukväxter reagerar på sin ägares känslor och tankar, vet man sedan länge. Att blommor är rädda när man aggressivt närmar sig - för att t.ex. klippa av dem -, blev till och med bevisat med mätapparater. För ett par år sedan upptäckte en japansk vetenskapsman att även vatten lagrar och återger våra tankar och ord. Deras positiva eller negativa verkningar blev tydliga i olika kristallisationsbilder.

Annorlunda kan det inte vara, när marken och dess smådjur blir trakterade med herbicider och pesticider eller dynga och gödsel. Också jaktutövningen har utöver de mätbara skadorna, osynliga negativa inverknings på harmonin och enheten i naturen. Skott skrämmar inte bara djuren, utan är även till men för växtlivet och livet i marken. Första mätningar har redan ägt rum. En vetenskaplig studie förbereds. Om djur matas, så känner de det som att de tar upp en positiv kommunikation. Det utnyttjar jägarna. Men de matar djuren i skog och mark endast för att de skall gödas och lockas till foderställen, för att desto bekvämare kunna skjuta dem.

Nära skjuttornen lägger jägarna ut godbitar t.ex. till vildsvinen - djuren är hungriga, kommer till dessa foderplatser och det är då ett lätt spel för jägarna att skjuta dem, att mörda dem. Flera tusentals kilometer sprids återigen kommunikationssignaler av rädsla, smärta, lidande, förtvivlan - särskilt också då när ungdjuren förlorar sina mödrar. De övriga djuren i när och fjärran tar upp dessa signaler och därmed informationerna. Följden är rädsla. De drar sig tillbaka och undviker upphovsmannen, människan.

Vi har redan berättat om jaktinhägnader där djuren vårdas och matas, tills de anses vara mogna, för att mördas. Fram tills dess har djuren blivit tama och löper jägaren direkt framför mordvapnet, bössan. Åter går erfarenheten flera tusentals kilometer runt jorden: rädsla, lidande, smärta och informationen: Ta avstånd från djurmördaren, människan!

Därtill kommer lidandet i massuppfödningen och i djurtransporterna: nötdjur, svin, får, getter och, och, och blir inträngda i djurtransporter. I flera timmar eller till och med dagar måste de tillbringa i denna trängseln. Helt och hållet hjälplösa och utlämnade, utsatta för fordonets onaturliga rörelser, stående eller liggande i sin egen spillning, lider de av hunger och törst, frost och hetta. Trots att de är rikligt försedda med motsvarande medicin insjuknar djuren; somliga anländer döda till sin bestämmelseort.

Här drivs eller slits de överlevande brutalt ut ur sitt fångelse, blir med våld infösta och inträngda i slakteriet, där får de ta emot det dödbringande skottet eller annan typ av dödsmetod. Den ännu varma kroppen blir upphängd, uttagen, sågad i stycken och styckad. "Nu är det inte längre ett djur, utan kött" kunde man höra på en slaktfest.

Vid köttdisken kan sedan djurkadaverätarna eller - slukarna - ni må kalla dem för vad ni vill - välja ut sin portion och hemma smakligt tillreda den och servera den som djurkadaverstek.

Doften av stekt kött fyller rummen. Det vattnas i munnen. Vilka signaler och budskap liket av den mördade varelsen för med sig d.v.s. vilka informationer ätaren tar upp med sin kadavermåltid, är det få som tänker på. Inte heller, vad dessa informationer då eventuellt kan utlösa i dennes organism.

På liknande sätt är det för våra fjäderburna djursyskon: gäss, ankor, höns, kalkoner, duvor, strutsar fram till svalan. De blir alla halshuggna, uttagna eller styckade, stekta, grillade, kokta och uppätta av den onde, människan - eller om ni önskar, uppslukad.

En liten kyckling, som just kommit ur ägget, med sitt mjuka dun och tunna stämma, berör dock en del. Men vad händer med ett så litet djurbarn, t.ex. en kyckling?

Om en modern äggfabrik behöver värphöns så är kycklingens öde redan bestämt. Erfarna fackarbetare sorterar snabbt ut alla manliga kycklingar, som så kostnadsbesparande som möjligt, blir dödade och tillförs kadaverutnyttjandet. Det vore också möjligt, att vår kyckling slutar som levande djurmat för djuren i en zoologisk trädgård. Eller blir den tillsammans med många andra levande styckad i en slags kvarn, "mosad", som man säger, för att i en förminskad form bringa profit till hönserierna.

Eventuellt kan det också vara bestämt att kycklingen ska säljas och ätas som stekt kyckling. En gödkyckling har en tröstlös, ljusfattig tillvaro, som inte kan betecknas som "liv". Utstuderad djurhållning och en uppfödning, där man medvetet tillför djuren ett ändrat beteende, som tjänar till att uppnå så höga vinster som möjligt. Med hög medikamentinsats och nyttjandet av beteendeforskningens resultat är det möjligt att vår kyckling, liksom hans lidande kamrater, redan har nått sin slaktvikt efter 6 veckor. Huvudlös och urplockad kommer den stekfärdig ut i handeln. En välkommen smakbit för den ene eller andre av våra medmänniskor.

Vad känner, vad registrerar denna unga livsvarelse, innan det - i varje fall grymt och onaturligt - dör? Dess rädsla, dess kval och sorgsenhet meddelas alla djuren runt om hela jorden. Och informationen om kval och lidande går in i kroppssubstansen. Människan äter även detta. Under sitt korta liv har den här kycklingen inte levt, utan endast känt lidande.

Inte heller växter får utveckla sig så, som Skaparen har förutsett det för dem. Varje växt, om stor eller liten, är en form av livet. Den känner. Vad känner den, om den blir avsliten, bortslängd och medvetet malträterad?

Träd blir fällda i full save; frukter blir ryckta ur jorden, växtlighetens livsformer sprutas med gift. Även här går signalerna flera tusentals kilometer runt om hela jorden.

Jorden har blivit till en plats av fasa.

Om ni läser allt detta med förstånd och hjärta och ändå fortsätter att äta kött så bli inte förundrade om ni en vacker dag kommer att få lida av allt, som ni har varit delaktiga i att förorsaka. Då lagen om orsak och verkan uppmäter varje upphovmans precisa andel, kommer det att gå på liknande sätt för er, såsom ni bidrog till att djuren fick lida genom odjuret människa. Ty: Vad du sår, kommer du att skörda. Och: Ingen energi går förlorad.

Gabriele-Stiftelsen har tagit till uppgift, att ge djuren ett hem, där de kan leva utan rädsla och så småningom vinna tillit till de människor, som älskar sina medvarelser.

Under de senaste 30 åren talade Gudsanden genom Sitt språkrör liknande som Jesus redan talade till sina lärjungar. Han informerade människligheten dels om de förrådde mänskliga sinnena: Smaklystnaden inverkar på sinnena, som ökar sinnenas lustar och stimulerar till att äta kött. Dels förklarade Han: En del själar har under sina många inkarnationer, där de, som människor jagade djur och åt deras kött, eventuellt under årtusenden lagrat programmet att äta kött. Därför kan de inte sluta med det från en dag till en annan.

Då Guds Ande anförtrodde människorna jordklotet med mineraler, växter och djur, alltså gav människan till uppgift att beskydda henne, förklarade Gud livets lagar, som även innehåller naturlagarna. Gud uppmanade människorna att behandla djur, växter och mineraler enligt Hans bud om kärlek och enhet och inte döda något djur med flit eller äta dess kött. Guds Kristus lärde ut i Sin bergspredikan och även under de sista 30 åren vägen till förfining av sinnena, så att människan efterhand slutar upp att äta kött och som näring väljer det som jorden beredvilligt ger henne. Frukterna från fälten, säd, grönsaker, frukter och örter, skänker det, som människan behöver för att hålla sin kropp, som är en naturkropp, naturenligen vid god hälsa.

Gud, den Evige, såg på hur människan i många tusentals år missbrukade Hans förtroende. Med oändligt tålamod och godhet manade Han åter och åter igen genom upplysta kvinnor och män, genom profeter och genom Sin son, Jesus, den Kristus. Under de senaste 30 åren manar Gud på nytt och visar vägen, som leder tillbaka till enheten.

Som redan nämnts, går Hans budskap och Hans meningar ut via radio och TV i hela världen. I ungefär 20 år sänds Guds ord och Hans vilja ut varje söndagsförmiddag på många mötesplatser för urkristna och erbjudes alla människor, som vill lära känna Guds vilja. Den Inre Vägen, som uppenbarats av den gudomliga världen och innehåller själens rening och sinnenas rening som huvudtema, lärs ut sedan ca. 25 år.

Detta stora, världsvida erbjudande från den Evige till Sina människobarn – som redan nämnts, kan höras på många platser över hela världen. Dock har endast få utnyttjat det. Dessa hörde och hör budskapet och Guds maningar. Åtskilliga är emellertid för bekväma, för att anstränga sig, för att uppnå högre etiskt-moraliska värden. Många nöjer sig med att höra Guds ord. Det innebär att de fortsättningsvis bibehåller sina gamla vanor, alltså gräver ner sina talenter.

För en stor del av jordens befolkning är det likgiltigt, om jorden blir plundrad, om djur plågas, på grymt vis hålls i stall, som är ovärdiga för djur, om de måste tjäna djurplågarna och djurmördarna i mångaahanda syften, också i försökssyften, om de är tvungna att äta sina dödade artfränder i form av djurmjöl, om djuren i slakterierna av panisk rädsla inför att bli mördade skriker jämmerligt, om livet i marken, de minsta smådjuren, blir förstörda, det vill säga blir dödade av bland annat dynga och gödsel och mycket mer. Många vet, att allt detta inte är Guds vilja. Men ändå tiger de och förblir passiva.

Trots allt detta är det planerat att köttportionerna skall bli större och framför allt billigare, tillredningen alltmer lyxig. Begäret efter kött och köttvaror skall drivas på – njutningslystnaden, som bl.a. visar sig i abnorm och pervers sexualitet, har inga gränser längre.

Eftersom det är så, blev djur till massvara. Med ett dekret från nedan, från underjordens furste, ingrep man i det naturliga förloppet av djurens fortplantning och födelse. Det tjänar hans målsättning att koppla bort Gud och Hans lagar, även jordens naturlagar. Människan har därmed placerat sig över Gud, livets Skapare.

I broschyren *Gabriele-Stiftelse. Det Saamlinska verket av Nästans kärlek till Djur och Natur* återges bl.a. följande ord från Allanden, Gud. Han talade (1999):

Människor når så småningom höjdpunkten av sitt negativa handlande. Motsidan är av åsikten, att genom vanartade människor, som ingriper i livet och beter sig som skapare, kan han triumfera över Mig. Men han har alltid tagit fel. Även denna gång kommer han att ta fel, ty nu är Moder Jord Min. (s. 12)

I tidskriften *Fredsriket. Ditt Rike kommer – Din Vilja sker. Bed och Arbeta*, som är en enastående budbärare för livet, ges inblick i Gabriele-Stiftelsens verksamhet. Där kan vi läsa följande från början av 2001:

*Först dör djuret ...
Djurepidemier är på frammarsch! –
VARFÖR?*

Gud har skänkt människorna naturen och djuren, så att de kan leva på jorden. Men Han har inte gett oss obegränsad energi för att gör vad vi vill med Hans Skapelse.

Först blev nötboskapen vansinniga, för att deras hjärna insjuknade. Desorienterade och med störd jämvikt bröt de samman på sina bakben. Nu bryter mul-och klövsjukan ut hos får och svin. Även de kan nu bara röra sig genom att släpa sig framåt och de har hög feber: Mul- och klövsjukan. Det verkar som om djuren drar sig tillbaka från människan genom sjukdom och hellre låter sig brännas upp än att fortsätta låta sig pinas och ätas upp. Spökliknande bilder förföljer oss dagligen: brinnande bål, som låter hela fårhjordar gå upp i rök för att ett par djur insjukat; förbränningsugnar, i vilka miljoner nötboskap blir hanterade som avfall, så att köttpriset inte fortsätter att falla. Fruktansvärda scener av en civilisation, som tydligt är på avvägar och nu hemsöks av en kedja av djurepidemier. Man talar även om tuberkulos och sedan ett par år även om svinpest.

Nu "forskar" man och funderar över, varifrån allt detta kommer - från kadaverfoder eller från insektsgifter, från antibiotika eller den allmänna stressen i massdjurhållningen. Kanske skulle man forska en nivå djupare och fråga sig; hur djur överhuvudtaget blir till i våra dagar. Till exempel de 5 miljoner kalvar, som föddes enbart i Tyskland år 2000. Det är inte länge bytjuren, som gör korna dräktiga, så att de år efter år föder en kalv, som man meddetsamma tar ifrån dem, för att använda dem som mjölkmaskiner. Tjuren på den tiden avlade årligen 50 - 100 avkommor. Det är alldeles för lite för agrarindustrin, som går på högvarv. Trollformeln idag lyder "konstgjord befruktning d.v.s inseminering". Mer än 90% av alla djuruppfödare beställer spermien till sina kor via katalog, beroende på ras och företagets målsättning. Tjuren, som flera gånger i veckan blir animerad till sädesproduktion, avlar på detta sätt inte bara 50 eller 100, utan 5000 kalvar. Med en pipett blir spermien införd i kon. I naturen skulle hon bara kunna få en kalv per år. Men även hon blir överlistad. Hos henne lyder trollformeln "embryotransfer": Äggstocken blir 10 dagar efter brunsten stimulerad genom hormoner att inte bara släppa ett enda ägg utan upp till 40 stycken. Dessa blir återigen konstgjort befruktade varvid embryonerna spolas ut ur livmodern efter två dagar. I regel brukar 5 - 7 vara livsdugliga, som därefter växer till sig i så kallade "fostermödrar". På så sätt erhåller man från arvsmassan av en "bra ko" inte bara en kalv per år utan sex eller sju. Livet multipliceras på konstgjord väg.

Inga själar för
"köttprodukter"

Eller är det inte längre något riktigt liv, som här blir manipulerat och tekniskt producerat som på löpande band? Kan man behandla besjälade varelser, som cellklumpar och tvinga dem till liv genom att man kringgår lagen om den naturliga driften, utan att förstöra enheten av kropp och själ i djuren? Den som gör sig medveten om faktum att allt liv kommer ur den kosmiska enheten i Gud, ur All-anden, som i frihet genomströmmar allt och ger liv med Sin skapelsekraft, den kan lätt föreställa sig, vad det betyder, när människan genom sådana uppfödningmetoder försöker eliminera Skaparen och själva härska över natur och djur.

Tack vare Gabrieleles budskap vet vi om att människan därmed bryts bort från den gudomliga livsströmmen och att hennes "skapelser" inte längre tillhör den gudomliga energikontingenten för jorden, med vilken materien får liv. Djur är egentligen besjälade väsen. Beroende på deras utvecklingsgrad blir de, såsom t.ex. lägre former av djur, besjälade av en kollektivsjäl, eller de har, som däggdjuren, en egen själ, som har ett nära förhållande till sin respektive djurart. De miljontals nötboskap, som vi tvingar till ett konstgort liv som "köttprodukter", för att så snabbt som möjligt göda och döda dem, förfogar inte längre över sådana själar utan fastnar vid energifälten från deras producenter, veterinärer, djuruppfödare och andra och inte minst "konsumenten" av djurliv. Det är en karmisk snärja mellan människa och djur.

Döds-kretsloppet bryter samman

Det uppstod så att säga ett eget energikretslopp, som har kopplat bort sig från den gudomliga livskraften och numera lever av konsumtionsenergin av en mänsklig civilisation, som har nonchalerat det vill säga förbrukat den energikontingent Gud givit. Svagheten i denna livsenergin yttrar sig som "immunsvaghet" hos människa och djur. Detta är grunden, som epidemierna växer på. Förändringen av prioner eller smittan genom virus är då endast följderna av den generella svagheten. Nu bryter den mänskliga viljans döds-kretslopp efter hand samman. Ty All-anden, kraftkällan av allt liv, står inte längre till förfogande, så länge människan inte är beredd, att tillsammans med natur och djur föra ett liv enligt Guds lagar.

Första stegen in i en ny tid.

Detta är anledningen till att makten över djuren framtogs människan, såsom förklarats i tidigare utgåva av "Fredsriket". Det som sedan länge förkunnats, har nu skett: Gud slöt ett förbund med djuren, ur vilket - i samarbete med ande- och naturväsen - en ny jord uppstår, Fredsriket, där människor lever i frid med varandra och med djuren. Det första steget in i denna nya tid kan alla ta, som lever efter etiken: Det du inte vill att man gör mot dig, det tillfogar du inte heller någon annan - varken din nästa eller din övernästa, djuren. Låt oss se dem i ögonen och fråga oss, hur mår de i massdjurhållningen och i slakterierna, tills att de hamnar som steaks på våra tallrikar?

Leonardi da Vinci sade en gång: "Den tiden kommer då människorna betraktar mordet på djuren som ett vara lika stort brott som mord på människor." Och Kristus-Guds-Anden uppenbarar idag: "Den nya tiden gryr, då de blodiga offren och djurförsöken kommer att upphöra och även slaktaderna och konsumtionen av djur, ty dessa är människans småsyskon" (Detta är Mitt Ord, sida 397).

Ni har läst riktigt: Djuren, som blev skapade genom mänskligt ingripande i det naturliga och lagenliga förloppet i naturen - och det är inte enbart

nötdjur utan också grisar och andra djurarter - har inga delsjälar. De lever av energin från alla människor, som uppfinner sådant, som utför det, som profiterar av det, såsom de, som bejakar detta, inklusive förbrukaren, alltså människorna, som understödjer denna grymma mänskliga uppfinning, nämligen att framställa djur, som massvara, för att sedan döda dem för köttlustens skull.

Varför är det så? Låt oss först bli medvetna om att Gud, som är livet, å ena sidan inte ger någon livskraft till detta egenmäktiga, abnormalt handlande från människan. Å andra sidan kan människan inte skapa någon livskraft. Hon tillskansar sig, hon stjäler så att säga livets substans och skapar sitt eget scenario av det.

Låt oss vara medvetna om: Människor kan inte frambringa livskraft ur sig själva, som människor, utan endast - genom fortplantning - beredställa kroppar för livet. I ett naturligt avlat barn finns en själ, som inom sig bär livskärnan, Gud. Gud är då den, som bär livet i själen och också livsbäraren av den fysiska kroppen.

Samma gäller för den naturliga befruktningen av djur och för den naturliga pollineringen av växtarter. Gud är och förblir Skaparen och därmed livet.

Eftersom ingen människa kan skapa liv, så blev människan en tjuv. Hon vill använda sig av livsenergin, som Gud givit, för att efter eget godtycke och för sina ändamål producera jordiska kroppar.

Följden av detta förmätna vågstycke är, att Gud nu har tagit tillbaka hela jorden med alla livsformer och alla livskrafter till Sig.

Jag upprepar: Människan fick den fria viljan av Gud, eftersom hon djupt i sin själ bär den gudomligt-andliga lagen av frihet. Eftersom det är så, anförtroddes Gud jorden åt människan. Men Han gav dem inte rätten, att höja sig över Honom, att stjäla den strömmande livskraften, som är Gud Själv, för att göra vad de behagar med den.

Nu upplever vi vad det betyder att stjäla livets substans, som är Gud och vilja utnyttja den. De konstgjort befruktade djuren, som skulle ha slaktas för massproduktion av kött, vägrar människan sin gunst. De dör hellre och låter sig brännas upp, än att bli offer eller byte för tjuven.

Låt oss än en gång göra klart för oss: Alla människor, som bidrar till detta fruktansvärda brott, är - om de vill det eller ej - givare, det vill säga leverantörer av sin personliga livskraft. Deras livsenergi strömmar ifrån dem till djuren, som skapades mot naturlagen. Samma gäller för människor, som manipulerar med djurens arvsanlag för att klonas dem. Den, som strävar efter att klonas människor eller förespråkar detta på ett eller annat sätt, bör veta om, att även klonade människor inte har någon själ och hänger vid livsenergin, vid livstråden hos sina mänskliga skapare och sin gen-donator.

Bland de nötboskap, som i hundratusentals t.ex. som veterinärmediciniska åtgärder, hanterades som avfall eller brändes upp för att "upprätthålla köttpriserna" fanns flera, som blivit naturligt avlade. De hade delsjälar, som skadades och fick lida oerhört av dessa händelser. Därtill kommer det kroppsliga lidandet hos miljoner konstgjort producerade djur.

Allt detta är människors verk och inte Guds vilja.

Då Gud anförtrodde jorden åt människorna med allt, som är i, på och över henne, fanns det ingen överenskommelse mellan Gud och människorna om att något sådant samvetslöst ingrepp i livet skulle vara tillåtet.

Människan har inte aktning för något längre, varken för sin nästa, medmänniskan, eller för sin övernästa, naturen, djuren och inte heller för sig själv. Hennes drifter - hos den ene mer, hos den andre mindre - går ut på förstörelse.

Människans girighet och ondska gör heller inget stopp för djuren i skog och mark. Hon berövar dem deras livsutrymme. Förorsakat av monstret människa, går djuren i skog och mark liknande öden tillmötes, som stalldjuren. På hela jorden, är djuren för människorna inget annat än en vara. Överallt på jorden, blir de behandlade på det mest grymma och brutala sätt, tvingade till ofrihet, avhängighet och fångenskap, jagade och slaktade för människans välgång.

Vad händer på fälten? Livet i jorden dödas genom kemiska gödningsmedel, genom konstgödsel och flytande dynga. Markerna urlakas, för att öka profiten.

Det industrialiserade jordbruket förmår inte med sina "konster" att kompensera den ruinösa utmarglingen av myllan. Markerna kan inte fortsätta att ge mer.

Genom gödsel och flytande dynga blir den friska jämvikten av livet i jorden förstörd. Sjukdomsalstrande substanser som BSE-prioner hamnar i jorden, liksom avfallsprodukter från animalisk ämnesomsättning, liksom uttömda rester från psykofarmaka, antibiotika, anabola substanser, hormoner och andra läkemedel, som givits till djuren. Jordmånen ger vidare informationen om dessa främmande ämnen till växterna. När dessa äts av djuren, så befinner sig informationen i deras kött. Antingen via växter eller via djurens kött hamnar denna främmande information slutligen hos människan och kan utlösa olika reaktioner i hennes organism.

Ett företag, som bedriver grisuppfödning, måste visa att den förfogar över en motsvarande stor yta av fält och ängar för att kunna sprida ut den gödsel som uppstår. Med ca. 700 grisar krävs ungefär 50 ha land, som på detta sätt blir systematiskt förgiftat.

I tidskriften "Fredsriket" kan vi läsa:

Med respekt för gödsel och dynga: Schocken av en plötslig nitratförgifning är fortfarande stor nog för växter och djur (djuren i marken, harar, rådjur,

fåglar..). Eller skulle vi vilja att någon hällde gödsel och dynga över huvudet på oss?

Skogarna, som är hemvisten för många djur, faller också offer människans egoism och ignorans. Skoningslöst blir träd, som står i save, fällda. Medvetet sätter man eld på skogar för att genom skogsbränder lägga allt i ruiner. Hur många djur, som omkommer på detta sätt, frågar ingen efter – profitgirigheten ställs över livet självt.

Människan förintar sin egen livsgrund, naturen. Så förintar hon sig själv.

Väldiga tropiska skogar blir hänsynslöst nedhuggna eller nedbrända, för att förvandla dem till plantager. Det tunna, mineralfattiga humusskiktet eroderas för det mesta bort inom några få år. Kvar blir ofruktbar öken.

Genom för starkt utnyttjad betesmark, felaktig bevattning, genom insektgifter och kemisk konstgödning, genom monokulturer och för tunga maskiner gör människan allt mer mark obrukbar. Ökenlandskapen växer.

172 avtalsstater rådslår under ledning av UN-ökensekretariatet om möjligheter att hjälpa de berörda staterna. En överenskommelse angående tillvägagångssättet trädde redan i kraft 1996. Nyttan av det är dock tvivelaktigt:

Att omsätta det i praktiken visar sig vara... trögt. De fattiga staterna, som är berörda, klagar över bristande stöd från industrinationerna. Den sista konferensen i Recife (Brasilien) i november 1999 slutade med torftiga resultat och stridigheter om finanserna. (Volkblatt, 20.12.2000)

”Bristande stöd” – man står sig själv närmast. Man skulle kunna hjälpa men gör det inte. Själv är man ju inte drabbad. Ännu inte!

BSE har nätt och jämt skakat om de arrogata, egocentriska, liknöjda och ignoranta rikare, klimatiskt gynnade europeiska industrinationer. I fattigare och mindre privilegierade regioner handlar det om ren överlevnad. *Friedensreich* skrev om ”Följderna av BSE-vansinnet”:

Sedan många år nu, dör skogarna och småbönderna svälter i de ”mindre utvecklade ” länderna på grund av den överdrivna köttkonsumtionen i industriländerna

Hälften av jordens sädesskördar ges som mat till djuren, som sedan tjänar människan som köttföda. Om människan istället hade ätit denna säd direkt, så hade svälten på jorden i ett slag varit slut!

Friedensreich drar då slutsatsen: *Den enda verkliga lösningen på problemet BSE är, att bli vegetarian. (Upplaga 2/2001)*

Att bli vegetarian är alltså ingalunda längre en privat eller endast personlig angelägenhet...

Gud är livet i Sina livsformer. Han ger oss Sin kraft i vår mat, i korn, i frukter, i grönsaker, i örter av många slag. Om människan behandlar det utan aktning, låter hon det fördärvas med flit, så bär hon ansvaret. Lagen om sådd och skörd kommer en vacker dag eftertyckligt och kännbart att lära henne hur värdefullt allt är, som Skaparen skänker oss via Moder Jord.

Hur drastiska är då inte t.ex. beslut, som att förinta en del av den mat, som står till förfogande, för att hålla prisnivån. Vi låter andra människor svälta - och ber sedan om allmosor t.ex. för tredje världen!

Eftersom Gud, Skaparen, som är livet, har tagit tillbaka jorden till Sig, så har djur, växter och mineraler ingen anledning längre att böja sig för människans diktat och godtycke, att utstå hennes grymhet och kalla hjärta. Jorden befriar sig ur årtusendelång träldom.

Nu sker det, som Herran, Gud, den Evige, nedtecknat i *Det är Mitt Ord: Jorden står i begrepp, att rena sig, genom att hon först skakar av sig allt det, som hindrar henne, från att ha en högre vibration. Därigenom ges människorna möjligheten, att leva på henne, motsvarande Min vilja, Min lag. Denna mäktiga tidsomvändelse har börjat. Jag, Sanningens Ande gör allt nytt.* (sida 1063/1064)

Nu kommer alltså Guds Vilja att ske. Jorden, djuren, växter och stenar kommer inte längre att tjäna människorna.

Det innebär, att människornas sjukdomar kommer att tillta enligt lagen: Vad människan sår, kommer hon att skörda. Så som djurens immunsystem är skadat, kommer även människans immunsystem att bli svagare. Lagen om "aktion är lika med reaktion" för med sig att "aktionisten" kommer att få sjukdomar, som är okända för läkarna. Och många sjukdomar kommer inte längre att kunna botas på grund av det försvagade immunsystemet. Det innebär obotlighet eller en för tidig död, som sin tur innebär att döden inträder tidigare av orsaker, som människan själva skapat.

På medeltiden flammade bålerna av människornas döda kroppar, som hade omkommit i pesten eller människor överlämnades till att brännas på bål då de av prästerna fått "välsignelsen" att brännas, eftersom de sades stå i förbund med djävulen. Idag ställs frågan: Vad kallas djävulen, som idag "rider" människorna? För närvarande inleder satan förbränningen av djuren - i morgon kommer han att tända på sig själv, ty dagens bål för djur kommer imorgon att vara bål för människor.

De satta orsakerna, förbrytelserna mot jorden, kommer allt mer till sin verkan. BSE, mul- och klöv-sjuka, jordkatastrofer och mycket mer är bara början. Epidemin människa har tänt en eld, som inte längre kan släckas, tills satan inte har några tjänare längre och då kommer att utsläcka sig själv.

Det har alltid funnits enskilda människor i världen, som givit varningar. Så, har den kände miljöforskaren Dennis Meadows redan för 30 år sedan publicerat en viktig rapport till temat "Tillväxtens gränser". I slutet av 1999, då det ännu inte talades om dagens BSE-skandal, kom han till

slutsatsen, att väldigt mycket av det, som människan gjort mot jorden, inte längre går att gottgöra. Människan, enligt Meadows, styr oundvikligt jorden mot en kollaps.

Det är intressant att känna till vilka slutsatser denne forskare drar av detta: Även om, enligt hans åsikt, den globala kollapsen är oundviklig – så är ett genomgripande nytänkande i vilket fall som helst nödvändigt och oundvikligt för jordens och människornas framtid. Han fordrar en "ny etik" och föreslår att man skall utarbeta "ett nytt mönster av alternativa långtidsvisioner, som kan ena och leda vår art på denna jord".

Många människor är fortfarande undergivna kyrkan och vetenskapen. Under de sista århundradena har, som redan nämnts, såväl kyrkan som vetenskapen bevisat, att de inte vet något. Det, som hade giltighet igår, är ogiltigt idag. Det, som tycks vara riktigt idag, är felaktigt imorgon. Så är det också med BSE och mul- och klövsjukan och med det, som testats på djur och visat sig i motsvarande resultat. Även den förorenade atmosfären och förstörelsen av jordens skyddssköld är människornas orsaker, som kommer att falla tillbaka på dem.

Allt som allt: Vetenskapen forskar i grumliga vatten. Vad de finner är ett redan ruttnat halmstrå, som de klamrar sig fast vid och drar slutsatser av och förkunnar som sin vishet. Deras uppfinningar är inte precis den slutgiltiga lösningen.

Vetenskap och kyrka går i samma fotspår som den, som ville och vill upphöja sig till att vara Gud själv. Till detta syfte betjänar de sig av Guds energi bl.a. genom människor, som underkastar sig dem.

Kyrkan, som smyckar sig med namnet Guds Kristus, hade egentligen haft till uppgift, att göra det, som är Guds vilja och bidra till att Hans vilja sker. Istället förvängde och förvanskade de Jesu läror, ändrade dem ofta till motsatsen, satte press på de troende med falska läror, gjorde dem till sina fogliga verktyg och uppnådde därigenom – direkt eller indirekt – förfallet av etiskt-moraliska värden.

Kyrkan förtylligade den inre religion av enhet, som Jesus bringade oss, och gjorde den rigid genom dogmer, ritualer och ceremonier. Istället för Fredsriket, var hon mån om att bygga upp och säkra sitt maktmonopol. Hänsynslöst, med grymhet och brutalitet, till och med mord agerade hon mot oliktankande. Hon handlade i sitt görande och låtande – även beträffande jorden – utan förbarmande mot livet. Eftersom kyrkan – både den katolska och evangeliska – förrådde Kristus, förfalskade, bemäktigade sig läran om den Gode Herden och ledde sina får på villovägar, bär hon huvudansvaret för världens undergång, vars sista fas vi upplever i dessa dagar.

Men även människorna har del i skulden. Gud gav människan ett förstånd, som hon skulle använda.

Redan siaren från Patmos hade insikten: *Gå ut ur henne Mitt folk så att ni inte har del i hennes synder och inte får del av hennes plågor.* På den

tiden fanns det ingen kyrkoskatt; därför skulle det idag lyda: *Träd ut ur henne Mitt folk så att ni inte har del i hennes synder och inte får del av hennes plågor.*

Det går vidare med människans nedgång. Denna kan inte längre stoppas eftersom majoriteten av människorna inte bara har trampat på Guds manande ord, utan vill också stampa ner dem i jorden.

Varken kyrkan eller vetenskapen kommer att lyckas med att koppla bort Gud, inte heller staten. Gud är; och jorden tillhör Honom nu.

Kära medmänniskor, låt er inte bli lurade! BSE epidemien är inte endast besläktad med Kreutzfeld-Jakob-sjukan. Sjukdomen BSE, som blivit frambesvärjad av människan, sitter i alla kroppsceller hos de människor, som med njutning och hängivelse ätit och äter köttet av sina djursyskon, ofta mot bättre vetande. Gud manade oss till att efterhand sluta upp med köttätandet och samtidigt förfina sinnen. Genom de förfinade sinnen försvinner begäret efter animalisk föda helt.

BSE för med sig många hälsorisker. Den, som dock fortsätter att vara vetenskapen trogen, tror att Kreutzfeld-Jakob-sjukdomen först kan utbryta – om överhuvudtaget – efter många år. Men detta är bara en av många nedtystningar, som åtskilliga går på och fortsätter att njuta av sina djursyskons kött. Om vi gör oss medvetna om att människans immunsystem blir allt svagare, då vet vi vilka följderna är: mångfaldiga, ofta obotliga sjukdomar.

Nu (2001) blir hundratusentals djur uppbrända – snart, kommer människor att dö i tusentals, ty de fortsätter att bygga på sina verkningar, som leder till motsvarande följder, vilka de också kommer att få bära.

För det första produceras djurkroppar mot livets lag. Många är delaktiga i denna gruppskuld, bl.a. köttkonumenterna. Även lagstiftaren, som utger förordningar eller fastlägger subventioner och t.ex. även de, som har omformulerat budet "Du skall inte döda" till "Du skall inte mörda" – var och en, som på något sätt har med detta att göra, blir tillmätt sin andel genom kausallagen.

Nötboskapens död och det fruktansvärda sätt, som de får dö på, läggs nu till det ovan nämnda. Återigen är det karma t.ex. bondens, som håller djur som köttleverantörer eller den, som göder djur och den köttätande medmänniskan och, och, och.

De ansvariga inom staten, vetenskap och kyrka har en karma, som knappast är mätbar. De lugnar folket med osanna utsägelser. Därvid kan ingen minister garantera djurkadaverätarna att det erbjudna köttet är fritt från BSE!

Somliga, som officiellt försäkrar medborgarna att köttkonsumtionen är ofarlig för deras hälsa, har eventuellt dragit helt andra slutsatser för sitt

eget privatliv och bestämt sig för att bli vegetarian. Undersåten kommer likväl att tro på hans ord, för att det är bekvämt och han är inte van vid att ta ansvar för sitt liv.

Lagen om sådd och skörd innebär: Var och en bär själv ansvaret för sitt handlande.

Det vore inte förvånande om även sjukhassorna skulle intaga denna ståndpunkt och protestera mot de mörkläggande och fördummande taktiker av tjänstemän, som bagatelliserar faran med att äta kött, och höja avgifterna för kadaverätarna. Sedan lång tid tillbaka vet deras experter av erfarenhet: Utan kött lever man ett hälsosammare liv.

Det går vidare. Den världsvida apokalypsen är i full gång. Även föreningen av haven genom tungmetaller och den onormala fiskdöden får människan ställas till svars för genom lagen om sådd och skörd. Fiskarna fångas utan eftertanke, slaktas och konsumeras utan närmare eftertanke av människorna. Säkerligen anser den ene eller andre vetenskapsmannen att lite tungmetall inte kan vara så farligt för kroppen, eftersom man kan finna den överallt på jorden...

Upphovsmannen till mul- och klövsjukan hos olika djurarter, är även här skrytmånsen människan, som trodde, att hon kunde "stjåla" jorden från Gud.

Skrytmånsens och vetenskapens slavar anser att det skulle hjälpa om man röjde bort alla djur, som visar minsta antydning till att ha mul- och klövsjukan och om man desinficera allt för att bli herre över sjukdomen. Men människan, som själva är epidemin, desinficerar sig inte - hon fortsätter på samma sätt som hitintills.

När kommer det väl att ha gått så långt att de epidemier, som människan utlöst, drabbar människan själva och tusentals människokadaver blir uppbrända för att utrota människoepidemin?

Vetenskapen lugnar ner massornas uppbragda och ängsliga sinne genom att officiellt meddela, att mul- och klövsjukan inte är smittsam. Alla åtgärder har man bara gjort för att så snabbt som möjligt kunna sätta igång köttproduktionen igen, så att djurkadaverkonsumtionen kan fortsätta. Dock kommer upphovsmanen inte undan så lätt. Djursjukdomarna, såsom mul- och klövsjuka och BSE, är redan i blodomloppet hos skrytmånsarna och de "vetenskapstroende". De sprids på många sätt, även via djuroffren, som offras på bål till underjordens "gud" och hans hantlangare.

Mordet på djuren är människans död.

Vetenskapen fortsätter att fiska i grumliga vatten istället för att fiska i blodet hos dem, som frivilligt och av vinstgirighet överför en del av sin energivolym, sin livssaft, d.v.s. livskraft till djuren, som de genom konstgjord befruktning skapar för sina ändamål.

Människosläktet har spelat bort sina chanser. Balansräkningen går inte ihop. Satan snärjer in sig allt mer i sina egna rep, ty vad människan sår, kommer hon att skörda.

Somliga skulle nu kanske kunna fråga, vad har det blivit av Guds- och nästankärleken. Å ena sidan ligger Guds- och nästankärleken i Guds förtroende för människan. Å andra sidan förblir den, som livskärna, i alla naturens krafter, i alla människosjälar och i alla djurens delsjälar.

Fastän den All-Vise kände till excesserna av mänsklig egoism och mänskliga "missfoster", anförtrodde Han jorden åt människorna. Men om förtroendet inte bara missbrukas, utan livet, som är Gud, angrips, så kommer Gud inte att förhandla med angriparna. Han beger Sig inte ner i de lägre sfärerna av avsiktlig arrogans, för att tvista med dem, som själva vill vara den Evige och Evigheten.

Till vilken hybris har vetenskapen stigit i så många ting, som blir och blev prisat som framsteg, prestation och stordåd! Från klyvning av atomkärnan och erövringen av världsalltet till organtransplantation, genmanipulation av växter och djur fram till det klonade djuret, den klonade människan och de möjligheter, som visar sig genom användningen av den mest moderna gentekniken på människan – det handlar om, att ingripa i Guds skapelse och helst ta den mer och mer ur Guds hand.

Vilka krafter, som är med i spelet för att driva på utvecklingen i en bestämd och extrem riktning - i världen, staten, kyrkan och vetenskapen - kunde man också avläsa från ett öppet triumfskri då nyheten om "Den mänskliga Genome har dechiffrerats" gick ut i medierna sommaren 2000. Man bröstade sig helt öppet med att man tagit ifrån Gud Hans hemlighet, att ha löst byggnadsplanen av mänskligt liv och firade händelsen som det avgörande steget in i en ny tid, i vilken människan nu skulle vara skapelsens herre. – Det säger allt.

Låt oss påminna oss om vad Gud sade 1999 då Han tog jorden ur människans hand och slöt ett förbund med jorden, naturen och djuren och anförtrodde dem åt andeväsen och gudomliga naturväsen:

Människor når så småningom höjdpunkten av sitt negativa handlande. Motsidan är av åsikten, att genom vanartade människor, som ingriper i livet och betar sig som skapare, kan han triumfera över Mig. Men han har alltid tagit fel. Även denna gång kommer han att ta fel, ty nu är Moder Jord Min. (sida 12 i broschyren Gabriele-Stiftelsen. Det Saamlinska Verket av Nätans Kärlek till Natur och Djur)

Nu har höjdpunkten, kanske redan vändpunkten, blivit nådd. Det visar sig:

Det är så som det är. Det ändrar inget på saken om man tror på det eller inte.

1. Upplaga december 2007

Verlag DAS WORT GmbH

Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld

Tel. +49-(0)9391/504135, Fax +49-(0)9391/504133

www.das-wort.com

Copyright

Tryckt hos Santec Studio och Druckerei GmbH,

Marktheidenfeld